

den Slags smaa Tryksager, som det, naar de een Gang er i Pressen, ingenting koster at fremstille et eller to Eksemplarer mere af, med Hensyn til dem vilde jeg have fundet det heldigt, om Aflevering havde været obligatorisk i noget større Omfang, end det er Tilfældet efter Lovforslaget. Jeg kunde tænke mig, at man for Nemheds Skyld, i Stedet for at have Pligt til at sende disse Smaatryksager baade til Aarhus og til det kongelige Bibliotek, nøjedes med at sende flere Eksemplarer til eet af Stederne, hvor man saa sorterede og udvækslede dem mellem de to Biblioteker, ligesom der paa den Maade ogsaa kunde være Eksemplarer tilovers til Universitetsbiblioteket, hvis dette gjorde sin Paakravsret gældende. Jeg skal imidlertid ikke stille noget Forslag herom, jeg skal kun gøre opmærksom paa, at der mellem disse Smaatryksager kan være Ting af betydelig Interesse og maaske Ting af kulturhistorisk Værdi for senere Slægter. Jeg gaar ud fra, at de Herrer Biblioteksfolk, der jo nærmest kommer til at arbejde med denne Lov, vil have et meget vagtsomt Øje overfor disse Forhold.

Lovforslaget er blevet meget omhyggeligt behandlet i det andet høje Ting, og der har været afholdt en Række Udvalgs møder; dels har man, som nævnt af en af de ærede foregaaende Talere, forbedret Lovforslaget, dels har man ogsaa i sproglig Henseende affilet det. Det ærede Medlem Hr. Sneum harcellerede noget over, at man har rettet Rekvisition til Paakrav. Denne Ændring finder jeg i og for sig meget gavnlige; jeg tvivler ikke om, at en Masse Typograf-lærlinge ved, hvad en Rekvisition er, det ved vi alle sammen, men kan vi finde et godt dansk Udtryk for et Fremmedord, saa finder jeg, at vi bør gøre det, i vort daglige Liv, men ogsaa og ikke mindst i vore Love. I sin Tid, da man ikke kendte eller brugte ret meget et Ord, som hedder at „elske“ eller Ordet „Elskov“, men talte om den *Amour*, man nærrede til en Dame, var der Sprogrensere i Sorø, som fik disse Ord „elske“ og „Elskov“ ind i Sproget til stor Forargelse for en Dame, der hed Charlotte Dorothea Biehl, der holdt paa den gammeldags Form for at eksplicere sine ømme Følelser overfor en Dame. Jeg tvivler ikke om, at paa det Tidspunkt, da man altsaa brugte Ordet *Amour*, blev der stiftet lige saa mange Kærlighedsforbindelser som senere hen, men jeg ser alligevel med en vis Glæde, at Ordene „Elskov“ og at „elske“ har vundet Plads i vort Sprog som daglige Udtryk, saa vi ikke mere anvender Fremmedord paa dette Omraade. Og

saaledes finder jeg det meget rigtigt, selv om disse Fremmedord i Øjeblikket er kendt viden om, ja, selv om de af Menigmand bruges uden alt for store Fejltagelser, dog saa vidt muligt at rense vort Sprog, hvor vi har gode danske Ord at sætte i Stedet for Fremmedord.

Efter den meget indgaaende Behandling, Lovforslaget har været Genstand for i det andet høje Ting, er der efter min Mening ikke Anledning til at komme ind paa Detaillier, og jeg skal derfor slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale det til Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse.

Elna Munch: Det er ved dette Lovforslag vanskeligt at træffe den rette Afgørelse, idet to modstridende Hensyn gør sig gældende. Det ene er Hensynet til, at man ikke kasserer Tryksager, som kan være af Værdi for Publikum, og det andet, at man ikke overfylder Bibliotekerne med Sager, som ikke har nogen Værdi. Bibliotekerne kan ikke i Længden rumme alt det, der efter de nugældende Bestemmelser skal afleveres, og det er sikkert rigtigt at indskrænke Afleveringen eller i alt Fald Opbevaringen. Spørgsmaalet er da, hvorledes man finder den rigtige Begrænsning. I Lovforslaget, saaledes som det foreligger for Landstinget, er man gaaet den Vej; at man ikke i Enkeltheder har fastsat Regler for, hvad der skal afleveres. Man har været inde paa Tanken, men har atter opgivet den. Jeg skal indrømme, at det er vanskeligt at finde den rette Formulering, men jeg vil dog tro, at man i højere Grad maatte kunne have specificeret de Ting, det her drejer sig om.

Under Sagens Behandling i Landstinget blev det foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Brandes, at der skulde nedsættes et Raad til at bestemme, hvad der skal afleveres. Tanken vandt Tilslutning, saa vidt jeg forstod, hos Ministeren og ogsaa i Udvalget, men det har ikke givet sig Udtryk i Lovforslaget. Jeg synes i og for sig, at Tanken var god. Naar man ikke nøjagtigt i Lovforslaget kan specificere — og jeg indrømmer, det er vanskeligt —, hvilke Ting der skal undtages fra Afleveringen, vilde jeg tro, at det var rigtigt, om man havde en Kreds af sagkyndige til at afgøre, hvad der skal undtages fra Afleveringen.

Man har talt om at udskyde Ting, som var trykt paa et enkelt Blad. Dette er der ikke Mening i. Der kan paa et enkelt Blad staa Ting af langt større Værdi og langt lodigere Ting, end der ofte staa i en Bog paa 1 000 Sider; saa den Grænse er ingenlunde fyldestgørende. Man har endvidere søgt at